

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Verska šola in Slovenci.

Na tem mestu govorili smo že nekajkrat o šolskem predlogu kneza Liechtensteina. Toda sedaj po volitvah, ko se je narod po nekaterih pokrajinah jako odločno izrekel proti šoli, kakeršno klerikalci želé, zdi se nam vender potrebno še jedenkrat govoriti o njem, to tembolj, ker utegne v državnem zboru priti še v tej legislativnej dobi šolsko vprašanje na vrsto.

Naglašali smo že, da smo zoper ta predlog največ iz narodnih oziror. Šola hoče se izročiti deželni zborom na milost in nemilost. Mi smo preverjeni, da bodo naši poslanci gotovo temu ugovarjali, a bati se je nekaj družega. Nemški konservativni poslanci so dobri politiki, to se vidi že iz tega, da so že jedno reformo šolstva dognali po svojih željah in sedaj skušajo še drugo ter se jim je že vlada nekoliko udala. Ti prebrisani gospodje bi utegnili nekoliko premeniti svoj predlog, da dobe Slovane

zanj. Recimo, dodati mu utegnejo pristavek, da učni jezik v ljudski šoli je jezik večine učencev. Ta določba bi bila pa vender jako ugodna za nas Slovence. Marsikdo bi jo zmatral celo za veliko pridobitev. Taka pridobitev bi tudi bila, če bi se na primer pritaknila sedanjemu šolskemu zakonu.

Pri Liechtensteinovem predlogu bi pa imela prav malo cene. Le pomislimo, če bi šolo dobili koroški in štajerski deželni zbor in druga deželna oblastva v teh deželah zavsem v roko, kako hitro bi ti gospodje spravili dotično določbo „ad absurdum“. Saj nam je narodna enakopravnost zatrjena v ustavnih zakonih, pa je vender z nogami teptajo v Gradci in Celovci. Naj bode zakon sam na sebi še tako dober, če ga bodo izvrševali za nas koroški in štajerski Nemci, tedaj ne bode za nič.

Pa je še nekaj družega, kar nas moti. Naša narodna borba se ne suče samo okrog jezika, temveč naša skrb mora biti, da šola naša postane zares narodna. To bi pa ne bila, če bi nam šolske knjige predpisavali v Gradci in v Celovci. Mi ne verjamemo, da bi v šolske knjige uveli lepo slovenščino, temveč razne dijalekte kolikor se dá po kvarjene, da bi se potem šolska mladina le ne seznanila s pismeno slovenščino.

V šolskih knjigah bi se le proslavljalo nemštvo, opisavali dogodki, ki se tičejo nemške zgodovine in opisavali le nemški slavni možje. Na ta način bi se s slovenskim jezikom mladini ucepljevalo nemško mišljenje in se tako v šoli pripravljala za ponemčenje.

Mi sicer vemo, da je sedanji gospod minister Gauč dober Avstrijec in odločen mož, ki bi ne trpel, da bi se preveč širil prusizem po šolskih knjigah, toda če že obvelja Liechtensteinov zakon, bode imel on na to zadevo precej manjši upliv. Kdo nam pa tudi jamči, da gospod Gauč ostane, naslednik njegov pa morda ne bode tako strog, saj vemo, da se je bilo pod prejšnjo vlado po ljudskih knjižnicah nabralo mnogo del, katera so se morala odstraniti, ker bila so pisana preveč v pruskem duhu. Vidimo torej, da bi tako razširjenje delokroga deželnim oblastvom v šolskih zadevah bilo za nas Slovence pogubno.

Liechtensteinov zakon pa tudi nekoliko skrajšuje šolski smoter. Tudi to je zadeva, ki nam Slovincem ne more biti po godu. Mi se le tedaj mo-

remo ohraniti, če bomo napredovali in potem mogli tekmovali duševno s sosedi, ki nas obdajajo, sicer poginemo. Manjši narod smo, tem bolj moramo gledati, da se popnemo na višjo stopinjo izobraženosti.

Koncem imamo pa še nek drug pomislek proti Liechtensteinovemu predlogu in sploh proti verski šoli. Onostran Litve imajo celo konfesionalne srednje šole v kaj velikem številu. Ti zavodi kaj dobro uspevajo in madjarski narod se ima mnogo zahvaliti tem zavodom, da se je popel na to stopinjo. Naučni minister se je pri zadnji budgetni debati jako pohvalno izrazil o teh zavodih.

Kdo morda poreče, če so verske šole tako dobre na Ogerskem, zakaj pri nas neso. Toda mi hočemo stvar takoj pojasniti.

Na Ogerskem je madjarska duhovščina, o drugje tu ne govorimo, jako naidušena za madjarsko narodnost, da časih še malo preveč in to je uzrok, da te šole uspevajo. Ogerska duhovščina vzgaja iskrene Arpadovce, uceplja mladino ofenzivnega duha, ogerska duhovščina in vsa madjarska država stoje na istem stališču, kakor židovi v starem zakonu. Individualnost svojo hočejo širiti povsod, v vseh strokah, v vseh krogih, narodnost in narod jim je do poslednjih konsekvencij „suprema lex“.

V nas pa ni tako. V nas vladajo v nižjih in najvišjih krogih vse drugačni nazori, obzorje je nekaterim gospodom tako omejeno, da delajo propagando za nemščino in svoj materinski jezik tlačijo v kot. Ko bi v gotovih krogih le na pol tako iskreno ljubili narodnost svojo, kakor na Madjarskem, potem bi se niti trenotka ne pomišljali, dati, jim brezpogojno večjega upliva v šoli, a „pri obstoječih razmerah“ se pa pravi rodoljub k temu odločiti ne more.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. julija.

Zadnje volitve za deželni zbor češki so dale povod, da se celo v Nemčiji bolj zanimajo za češke zadeve. Nemci se že boje, da bi češka ne bila za nemštvo izgubljena. Da bi se pa zopet Nemci utrdili na Češkem so si izumili v Berlinu nov načrt. Nek list priporoča, da bi z nemškim kapitalom po-

LISTEK

F. S. Vilharjeve skladbe.

III. knjiga,

posvečena njegovom višočanstvu Nikoli I., vitežkom knjazju i gospodarju Crne gore. Vlastita naklada. — Tiskao R. Milic v Ljubljani 1889. Cena izvodu 2 gld. po pošti 2 gld. 10 kr.

Ko sem bil še mladenič, sreča me necega dne Miroslav Vilhar ter me povabi v svoje stanovanje, da bi pel njegovo najnovejšo skladbo. Z veseljem se podam k njemu in pojem nekoliko pesnij in tudi novo. Ko se ozrem vidim mladega fantiča, ki je ves čas pazno poslušal moje petje. Oče Miroslav se nasmehlja in mi predstavi dečka z besedami. To je moj sin Franjo, ki kaže veliko nadarjenost za glasbo in čeravno je še le 12 let star, poskuša se že v kompoziciji, ravno te dni mi je pokazal svojo najnovejšo skladbo „Domovini“; no igray gospodu svojo pesen, da bo slišal kaj znaš! Dečko začne na glasovirji igrati čveteroglasno skladbo, oče mi je pa v roke stisnil partituro, čuditi sem se moral fantiču, kako spretno je igral, še bolj pa, kako dobro

je v partituri napisal svojo glasbeno misel, čeravno takrat še ni bil dosti poučen o harmoniji. In res, nada, katero sva tedaj z očetom Miroslavom gojila v nadarjenost Franjevo, spolnila se je in nov dokaz temu je III. knjiga skladb, katere so pod zgoraj navedenim naslovom ravnokar prišle na svetlo. Koliko krasnih skladb smo že prejeli od F. S. Vilharja odkar se je izšolal v konservatoriji! Reči smemo, da ga ni kmalu skladatelja, ki bi boreč se z mnogimi težavami, priobčil toliko lepega svojemu rodu, ne da bi dobival za to primerne nagrade. Vodi ga k delu le veselje do glasbe, ljubezen do domovine in zavest, da vzbuja in naidušuje s svojimi kompozicijami slovanske brate na jugu.

V najnovejši publikaciji nahajajo se samospevi, dvospevi, moški in mešani zbori in skladbe za glasovir. Za naše soliste bodo krasni samospevi: „Oj ostani solnce moje!“ (S. Gregorčič); „Pitaš dušo“ (L. Vukelič); „Kada mi zviezdo“ (L. Vukelič) kaj dobro došli, ker so melodijozni in efektno izdelani ter podpira petje polno doneče spremljevanje na glasovirji. Skladatelj si je popolnoma udahnil pomen besed pesnikov in tudi umetniško razna čutila glas-

beno izrazil. Zelo ustregel je skladatelj našim muzikalnim potrebam z mičnim dvospevom: „Na goru!“ (M. Vilhar); dvospevi in trospevi so v naši glasbeni literaturi skoro popolnoma nepoznati in navadno so se peli v slovenskih koncertih Mendelssohnovi, Rubinsteinovi, Dvořakovi ali pa iz kake spevoigre vzeti dueti. Naj bi nam F. S. Vilhar še mnogo jednaci dvospevov izumil.

Kot zboroskladatelj je Vilhar že itak na najboljšem glasu v jugoslovanskih pevskih krogih; v III. knjigi nahajajo se moški zbori:

„Guslam“ (J. Sundečič); „Bulgarska davorija“ (A. Aškerc); „Veni cviete!“ (A. Šenoa); „Ljubičica“ (A. Harambašič); „Liep je danak proljetan“ (A. Harambašič); „Tuzaljka“ (F. S. Vilhar); „Oj ti lane“ (A. Harambašič); „Spljetu“ (F. S. Vilhar); „V spomin Miroslava Vilharja“ (A. Funtek); in „Kaži mi!“ (A. Harambašič), in mešan zbor: „Proljetna pjesma“ (J. F. Gundulič).

Od nekaj je mej umetnostimi glasba najbolj priljubljena bila pri človeštvu, tako tudi danes. Najbolj priljubljeno je pa bilo vse čase zborna petje in ž njim je dosegla umetnost namen,

kupili veleposestva na Češkem, s tem bi si zagotovili večino v češkem deželnem zboru. Iz istega lista tudi izvemo, da se je vprašanje o nemško-avstrijske carinske zvezi že precej približalo svoji rešitvi. Drug list pa zopet pravi, da v Nemčiji ne morejo mirno gledati, kaj se v Avstriji godi. Avstrija je zaveznica Nemčije in zaradi tega v Berlinu ne morejo trpeti, da bi se Avstrija decentralizovala, ker bi to slabilo njeno moč. V Nemčiji že res o Avstriji govorijo in pišejo, kot bi bila vazalna država Nemčije.

V **Dunajskem** mestnem zboru predlagal je odbornik Haufner, da bi v mestno službo jemali le ljudi z nemškim imenom. Temu možu ne zadostuje, da je kdo nemškega mišljenja, temveč še čisto nemško ime mora imeti, da bi mogel dobiti mestno službo na Dunaji. S tem predlogom seveda mnogi Nemci niso zadovoljni, ker jih je mej njimi mnogo, ki imajo čisto slovanska imena, a se po političnem prepričanju svojem k najtršem Nemcem prištevajo.

V avgustu bodo se šli vsi liberalni poslanci **gališkega** deželnega zbora. Posvetovali se bodo o programu in pa o tem, koliko bi z rusinskimi poslanci vzajemno postopali. Liberalna stranka bo v deželnem zboru imela 30 glasov.

Vnanje države.

Cesarja Frana Josipa bode v Berlinu spremljal minister vnanjih zadev grof Kalnoky, in iz tega se sklepa, da bode shod **avstrijskega** in **nemškega** cesarja imel velik političen pomen. Bismarck in Kalnoky se bode posvetovala o vseh važnih političnih vprašanjih. Ta shod ima torej nekako popolniti pohod italijanskega kralja v Berlinu. Oba ta shoda bode uvrstila tripelalijanco in mir, če je misel prava, da na tej alijanci sloni evropski mir.

Ruski cesar bode sicer vrnil **nemškemu** cesarju lanski pohod, a to bode le akt uljudnosti brez vsacega političnega pomena. Carja ne bode spremljal Giers, pa tudi Bismarck ne bode prisoten pri tem shodu vladarjev.

Društvo sv. Save v **Srbiji** osnovalo bode v Beogradu učiteljske, ki bode vzgojevalo učitelje za Staro Srbijo in Makedonijo, kjer mislijo Srbi osnovati več šol, da tako spodrinejo bolgarske šole in učitelje. To delo bode pa težavno, ker so bolgarska učilišča v Makedoniji že preveč ukoreninjena. Bolgari se že dolgo brigajo za Makedonijo, dočim so Srbi še le zadnji čas začeli se zanimati za to pokrajino.

Kongres **ameriških** držav, ki se snide dne 14. oktobra v Washingtonu že napravlja skrbi Francozom in Angležem. Misel, da se skliče ta kongres, so bile sprožile Zjedinjene države, ki hočejo s tem, se osnuje ameriška carinska zveza, pridobiti za svoje izdelke novih trgovšč, s katerih hočejo izriniti angleške in francoske izdelke. Evropski tovarnarji bodo imeli mnogo škode, če Zjedinjene države dosežejo namen svoj.

Dopisi.

Z Dunaja 28. julija. [Izv. dop.] Ko se je vlani oznanilo po slovenskih pokrajinah, da se otvori na Dunaji tečaj za deška ročna dela, oglasila sta se samo dva učitelja ter žrtovala šolske počitnice, da se usposobita v tem prekornem predmetu za bodoče delovanje mej svojim národom. Ako pravim prekornem predmetu, ne zgodi se to brez uzroka, kajti narodi, kateri nas v marsičem nadkriljujejo, upeljali so v svoje šole že davno ta pouk in pošiljajo leto za letom svoje učitelje v zavode, kjer si pridobivajo v ta namen potrebne ročnosti, da znanosti. — Zanimivanje za pouk v deških ročnih

ljudstvo pridobiti za plemenite ideje ali uneti ga k domoljubju i. t. d. zorno petje ni samo na umetno izvežbane ali visoko izobražene narode in osebe omejeno, celo pri divjih rodovih se nahaja v surovi obliki in ni ga skoro človeka, ki bi ne imel veselja ali vsaj želje pouzdiginiti svoj glas v močnem zboru, ko zaori naudušeno patrijotična pesen.

Slovenci smo znani kot pevajoč narod in tudi naše narodne pesni so zelo priljubljene, ni torej čuda, ako se naš rojak Vilhar odlikuje v skladbah za zборе. A njegovi zbori neso samo navadne muzikalne vrednosti, posebno vrednost imajo še zaradi tega, ker veje iz njih jugoslovanski narodni značaj in to je znak, kako temeljito pozna Vilhar narodne naprave jugoslovanskih rodov. Ako hočem iz vseh zborov označiti najimenitnejše, naj imenujem skladbe „Veni, cviete!“ katera bi tudi kot čvetospev, če pevci lepo nijansujejo jako dopadala; moški zbor „Ljubičici“, ki je v ritmu mazurke uglasben; moški zbori „Liep je danak proljetan“; „Oj ti lane!“ zlasti pa velečastni zbor „Spljetu“, in za Miroslava Vilharjevo slavnost namenjena kantata: „V spomin Miroslava Vilharja“. Razen teh pa je še mešani zbor: „Proljetna pjesma“

delih pa ni nikakor nova, marveč prastara ideja, ker so že Grki pod Solonom in Periklem zahtevali, da se mladina vadi v ročnih delih, si krepí život in bistri um, mesto da bi v prostem času postopala ter nadlegovala druge. Tudi Rimljani so sprevideli, da delo posebno blagodejno upliva na odgojo, ker odvrača mladino od lenobe, začetnice vsega zla. Saj so mej njimi opravljali imenitni možje navadna poljska dela, katerih imena še dandanes krasijo zgodovino starega veka. V Nemcih so zahtevali Comenius, Kindermann in drugi znani pedagogi, da se mladina vadi poleg šolskih predmetov tudi v ročnih delih, to je v mizarstvu, rezljanju itd. Saj vidimo, da otroci pri svojih igrah preradi posnemajo razne rokodelce, kakor zidarje, stavbarje in druge, torej je veselje do tega ali onega dela že nekaj prirojenega.

V novejšem času se vzlasti nemški kancelar Bismarck poganja za pouk v deških ročnih delih, a udova cesarica Friderik je pokroviteljica takemu zavodu.

Pa, zašel sem s pravega pota, kajti zgodovino pouka deških ročnih del pisati, nesem se namenil; to storil bode kdaj drugi. — Omenim naj le, da je letos okrog 50 učiteljev raznih narodnosti v tem tečaju, kar nam dovolj jasno označuje vrednost tega predmeta v ljudski šoli. Največ je seveda Nemcev in Čehov.

Kranjcev (Slovencev) je 5 v Zollergasse pri g. Bruhnsu, to je gg. Adlešič, Cepuder, Hribar, Hudovernik in Ribnikar; g. Janovsky je v Neulerchenfeldu. Gospod Jelenca in Hitija ni, akoravno je bilo čitati, da prideta v tečaj. Trije izmej imenovanih se uče mizarstva in rezljanja, jeden mizarstva in kartonaže, a jeden rezljanja in modelovanja. Gosp. Janovsky v Neulerchenfeldu, mislim, se vadi mizarstva.

Pouk traje jutraj od 7. do 11. ure, popoldne pa od 2. do 5. ure. Navadno se pa dela mnogo več — prostovoljno, ker se vsakdo trudi, da bi si pridobil posebne ročnosti v delih, ki si jih je izvolil. Za les in drugo, kar se porabi, plača vsakdo 3 gld.

Nedelje in prosti čas porabimo v ogledovanje Dunaja in njegovih znamenitostij, le to je žalostno, da nam vedno dež nagaja. Skoro vsi učitelji imajo podpore od raznih deželnih odborov največ po 100, drugi pa vsaj po 80 in 70 gold. Upajmo pa, da bode denar, kateri se je določil v podpore raznim učiteljem donašal stoternih obrestij, da se bode jelo poučevati v deških ročnih delih, ponehalo postopanje šoli odraslih dečkov, vzlasti onih revnih delavcev, kateri so večinoma brez nadzorstva prepuščeni samim sebi in se bodo še precej po šolskem pouku pripravljali za prihodnji svoj poklic.

Z Barja 28. julija. [Izv. dopis.] Imeli smo v naših krajih letos jako ugodno letino pričakovati, že se je mislilo, da bode barjan za uime prejšnjih let odškodovan. A varal se je. Dne 24. t. m. odprle so se zatvornice na nebu in ploha je vso barjiško latvico v dvanajstih urah v jezero spremenila.

Zdaj naj se potrudijo taisti, ki vedno trdijo, da je popis tukajšne bede o povodnih pretiran, na lici mesta ogledati škodo, katero je v tem času ne nadoma izstopajoča voda naredila. Zagrnila je voda z malo izjemo mej Vrhniko in Pijavo gorico mej

izvrstno sestavljen ter bode z veseljem vsprejet od pevcev in poslušalcev.

So ljudje, kateri trde, da ni treba slovenskim skladateljem zlagati in prijavljati kompozicij za glasovir, ker se dobivajo take na stotine in stotine nemških in drugih skladateljev v knjigarnah na prodaj. Temu mnenju se nikoli ne bom pridružil, ker s tem bi omejili delovanje naših skladateljev in morali bi vedno le s tujo hrano zalagati svoje glasovir igrajoče rojake.

Naš vrli F. S. Vilhar kaže tudi v svojih skladbah na glasovir fini okus in veseliti nas mora, da tudi na tem polji napredujemo.

V III. knjigi objavil je Vilhar skladbe za glasovir: „polonézo“, „kolo“ (broj I.); „scherzo“; „gavotte“ in „kolo“ broj II.).

Najstarejša vrsta mej umetnostmi je — ples, kateri postane še le po ritmu umetnost in „rhythmus“ je tudi naravna vez, katera druží glasbeno umetnost s plesno umetnostjo. V drami se je plesna umetnost upeljala in se udomačila tudi v večih spevoigrah, pri katerih je navadno upleten balet.

Ples je le še v narodnih plesih ohranil svoj prvotni značaj in slovanski narodni plesi so zelo priljubljeni v muzikalnih krogih, posebno odkar je

Brezovico in Izanskim malo manj, ko vse polje. Debela plast vode krije najplodovitejše njive in glavni pridelek fižol, krompir in koren je uničen, s tem je smrtni udarec dobil marsikateri barjan, kajti slabe letine vrstijo se leto za letom. Fižol, ajda in prašiči bili so tod jedini dohodek, s katerega se je moglo vsakdanje potrebe in mnogovrstne davke pokrivati. — Kako stoji v tacih krajih, kjer stoji živina do trebuha skoro celih deset dni v vodi, s to stroko kmetijstva, ni potreba razkazovati.

Po vseh skušnjah se mora trditi, da so mero-dajni krogi iz nevednosti ali nebrižnosti kraj, kateri velik del bremen za vzdrževanje državnih in deželnih potreb prenaša, nasproti tradicijam ravnokar minolih let, mesto, da bi ga zboljševali, zanemarjali tako uspešno, da mora sleherni tukajšni posestnik poginiti.

Modri, dosedaj na krmilu sedeči možje so z zaničevanjem gledali na boj barjana s kruto elementarno silo. Predbacivalo se mu je, da je bedast, da hodi v barje svoje sreče iskat, izsli naj se — no potem bodo jezovi v Vodmatu in Spodnji Hrušici bremena, katera sedaj barjan plačuje, prevzeli — kaj še — ali?

Voda v barji se nabira iz malomarnosti dosedanjih zastopnikov okolice Ljubljanske, upamo, da za naprej ne bode tako, da se na Kranjskem ne bode jedino zanemarjal kmet, najbolj važni faktor za vzdrževanje države.

Zadnji čas je barjan tudi v boj stopil pri volitvah v deželni zbor, ker je bil prisiljen svoj stan, svoje imetje braniti. Očitno se mu je liberalstvo radikalstvo ali celo podkupljivost. Resnično zavedni volilec Ljubljanske okolice, kakor Ljubljanskega, mesta bil je podkupljen od neuspešnega delovanja dosedanjih poslancev in moral je taktiko nekaterih krmilnikov spoznavajoč, svoje pot kreniti.

Iz Postojine 30. julija. [Izv. dop.] Dne 26. t. m. ob 11. uri in pol pred poludnem zagledal se je iz Postojine čez vas Hraše velikanski dim. Takoj se je Postojinska požarna bramba sklicala in bila je že v pol ure na mestu požara, v vasi Gorice, kjer je precej pričela gasiti in neutrudljivo delala do osme ure zvečer. Prišla je sicer pozno na pogorišče, ker se je ogenj pri slamatih strehah precej razširil a vender se je posrečilo z velikim trudom rešiti še štirim gospodarjem pohištvo in vse hišno orodje; da, jeden plezalcev je celo rešil sedemnajstletnega fanta smrti, ko je od zidu v ogenj padel in to z nevarnostjo svojega življenja.

Z veseljem smemo konstatovati, da se je Postojinska požarna bramba v zadnjem času do drugega izvežbala, in da je vsled njene discipline in izurjenosti lahko za vzgled vsakateremu drugemu društvu. Tako se ji je lansko poletje posrečilo hišo posestnika Fr. Sajeveca v Postojini pogasiti, ko je seno na hlevu in hiši gorelo in rešiti na ta način gorenji del trga velike nesreče; tako je tudi vrta bramba pogasila ogenj na žagi gosp. Lojza Lavrenčiča 24. febr. t. l., ko je bila cela streha v ognji in to navzlic strašanski burji, in mu na ta način ohranila mlin in žagino orodje. V tem hudem ognji pokazala je požarna bramba vso svojo izurjenost in

Dalje v prilogi.

slavni Frid. Chopin seznanil glasbenike s svojimi krasnimi „polonézami“ in „mazurkami“. — A. Dvořakove „slovanske plese“ svirali so v najodličnejših koncertih in kritika je bila povsodi jako ugodna ter se je poudarjalo v poročilih o interesantni rithmiki in sploh karakterističnem značaju skladbe. Istotako so tudi ruski narodni plesi mnogoštevilno upleteni v raznih instrumentalnih skladbah.

Scherzo je ime skladbi, ki je lahkotnega, veselega značaja, nastala je iz menuetta in obstaja kakor ta iz dveh delov. Vilharjev „scherzo“ je jako prijetna in srečno izpeljana glasbena misel.

„Polonéza“ je svetovno znani poljski narodni ples in imenuje se tako tudi melodija ali glasbotvor, po katerem se ta ples pleše. Značaj polonézi je neka grandezza združena z viteško ljubeznjivostjo in dvorljivostjo in njeno gibanje je bolj mirno in počasno. Kakor sem že omenil je Frid. Chopin najbolj pripomogel, da se je „polonéza“ razširila v muzikalnem svetu. Vilharjeva „polonéza“ je lepa in je karakteristični znak, to je rhythmus v spremljevanji, namreč, da se začne z osminko, kateri sledita šestnajstinki in za tem zopet štiri osminke, skoro nadvladujoč v celi skladbi. — „Gavotte“ je

le njenni disciplini se je zahvaliti, da ni bilo vse imetje omenjenega posestnika uničeno.

Radi tega žela pa je tudi požarna bramba pri vseh teh požarih splošno pohvalo, kakor je tudi 30. p. m. pri ogledovanju gasilnega orodja od strani „zaveze kranjskih požarnih bramb“ gosp. Al. Achtschin svojo zadovoljnost o lepem stanju orodja izrekel in pri takratni glavni vaji celo društvo kot „resnično in pravo požarno brambo“ pohvalil. Nekdaj slovela je Postojnska požarna bramba kot gnezdo nemškutarije in nezmognosti, sedaj se je napravila za vzgledno društvo za kar gre zahvala šaržam in njihovi ustrajnosti.

Domače stvari.

— (Kontiskacija.) Včerajšnje številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi dopisa „Iz Podskalovja“, v katerem se je kritikovalo poslednje imenovanje nekega živino-zdravnika na Kranjskem. Današnja številka ima dve strani priloge.

— (Levstikova slavnost) dne 11. avgusta v Vel. Laščah ožeta biti po došlih nam poročilih sijajna in je zanimanje povsod širom Slovenije od dne do dne večje, kar moramo z veseljem konstatovati. Izmed Ljubljanskih narodnih društev udeležijo se slavnosti: Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“ v prav mnogobrojnem številu z društveno zastavo, „Klub slovenskih biciklistov“ in corpore in „Sokol“ po deputaciji z zastavo, koji se bode pridružil, kakor čujemo, precejšnje število udov. Pevski zbor Ljubljanske čitalnice ni še dosedaj nič ukrenil, a upamo, da se bode tudi še pravočasno odločil za udeležitev, česar se nadejamo toliko bolj, ker gre tukaj za slavljenje najgenijalnega pesnika slovenskega. Prepričani smo, da se bode, kakor vselej, tudi sedaj požrtvovalni odločnosti gospoda predsednika posrečilo zbrati dostojno število pevskih močij, ki bodo vedele utrditi dobri glas, kojega po vsej pravici uživa slavni ta zbor, ne le doma, marveč po vsej domovini slovenski.

— (Slavnost Levstikova v Velikih Laščah.) — Kakor čujemo iz došlih poročil bode slavnost dne 11. avgusta velikanska. Slavoloki in veliki mlaji se že prirejajo, isto tako bode okrasen slavnostni prostor, kjer bode postavljena za slavnostnega govornika in nekaj odličnih gostov tribuna. — Narod navdušen. — Skupni obed (banket) bode na vrtu g. Grebenca na jako lepem in primerenem kraju kjer bode i ljudska veselica. Prostor za banket bode pokrit in lepo dekoriran. Pri obedu se lahko udeležijo 300–400 oseb. Samo se morajo pravočasno (do dne 4. avg.) zgledati. — Za ples napravi se pod milim nebom velik oder. — Skrbelo se bo, da bodo došli gostje dobro postreženi, da bo v obilu prostora in lep red. — Ker so Lašče jako lep in zanimiv kraj in tudi ne preveč oddaljene od Ljubljane (dve in četrt ure z vozom) se sme z gotovostjo pričakovati, da se bodo rodoljubi iz naše slovenske metropole mnogobrojno udeležili lepega izleta na deželo in s tem povečevali izredno slavnost.

— (Pevska slavnost „Slov. pevskega društva.“) Vsi poverjeniki, kakor tudi posamezni pevci, se opozarjajo, da prinesó k slavnosti vse jim poslano note seboj, ker bi jih drugači manjkalo.

tudi za ples služočaskladba, ki se je upletala v sonatah in suitah i. d. — Gibanje „gavotte“ je pač živahno, nje značaj pa je gracioznost in dostojnost, torej zahteva zmerno gibčnost. Tudi v Vilharjevi gavotti se nahajajo vse temu „genre-u“ priležne lastnosti.

Največe vrednosti se mi pa zdita „Kolo“ I. in II. — Kakor je Frid. Chopin poljske narodne plesove vzdignil h glasbeni umetniški obliki, isto tako je upeljal Vilhar jugoslovansko „Kolo“ v salonski opravi pred muzikalni svet. Doslej v tujini še nepoznat slovenski ples, našel bode pot v kraje, kjer še ne znajo, kaj pomeni beseda „Kolo“, čuli bodo le originalno muziko, občudovali nje rithmično gibanje in ko bodo bolj in bolj privadili se skladbe, našli bodo nenavadne narodne melodije; zanimati se bodo začeli za rod, pri katerem je v navadi ta ples in konečno bode „Kolo“ vsprejeto v vrsto onih plesov, ki so uvrščeni v salonsko ali koncertno muziko.

Žal, da slovenskemu skladatelju ne kaže zlagati orkestralne skladbe, ker nam manjka izvršujočih močij in celo v beli Ljubljani ne moremo sestaviti orkestra, ki bi bil zmožen dovršeno igrati večje take skladbe. Saj še za navadne produkcije oziroma slavnosti in veselice nemamo godbe. Pa tudi Zagreb,

Nadalje se naj ne pozabijo tudi na pevska znamenja Udeleženci banketa naj se blagovolijo vsaj do 2. avgusta gosp. dr. Sernecu v Celji ogledati. Za slučaj slabega vremena bode vrt s plahami pokrit. Do danes je zglašanih sto štiri in šestdeset pevcev in pevke. V tolikem številu še slovenski pevci na Štajerskem nikoli neso nastopili, mešanih zborov še ni bilo nikjer toliko pevcev in pevke, kakor jih bode v Celji dne 4. avgusta. Vsak, kdor je prijatelj slovenskega petja in mu le količkaj pripušča razmere, naj ne zamudi najlepše prilike, občudovati iz stotero slovenskih grl prihajajoče milobe slovenskih pesnij.

— (Pevska slavnost „Slovenskega pevskega društva.“) Da se morejo vsi sodelujoči pevci in pevke, torej tudi tisti, ki pridejo še le z brzovlakom v Celje udeležiti skupne pevske vaje, preloži se je banket na 12. uro, pevska vaja pa na 2. uro popoldne.

— („Obzor“) javlja, da pride papežev nuncij, Galimberti, v avgustu v Djakovo, obiskat vladiko Strossmayerja, s katerim vkupe pojde v Sarajevo blagoslovljat tamošnjo katoliško stolno cerkev. Blagoslovljenje bode se vršilo dne 14. avgusta.

— (Gospod Anton Bezenšek), profesor v Plovdivu v Bolgariji, mudil se je te dni potujoč vsled povabila francoske vlade h kongresu in razstavi v Pariz na Dunaji. Pri tej priliki prišel je ta rodoljub k blagajniku podpornega društva za slovenske velikošolce na Dunaji izjavivši, da hoče biti podpornik temu prevažnemu društvu. V to svrhu podaril je za sedaj pet gl. ter zagotovil, da bode vsako leto redno pošiljal svoj donesek v podporo slovenskim velikošolcem na Dunaji.

— („Matica Slovenska.“) Društveno predsedstvo opozarja vse one društvenike, ki za letošnje še neso uplačali letnine in žele pri „Matici“ ustrajati, naj se z letnino požurijo. Sicer bi se utegnili pripetiti, da pridejo prepozno, ker novi udje pristopajo prav pridno. Vsakdo, ki si hoče zagotoviti društvene knjige, moral bi praviloma uplačati udnino že v teku prve polovice dotičnega leta. (§ 3. dr. pravil.)

— (Imenovanje.) Dr. F. Kočevar, avskultant za Kranjsko, imenovan je avskultantom za Štajersko, avskultantom za Kranjsko pa Hubert Wagner.

— (Iz Trsta) se javlja: Dr. Izidor Braun imenovan je c. kr. okrajnim zdravnikom za politični okraj tolminski, dr. Fran Mandić, c. kr. zdravstvenim agentom.

— („Južno-štajerska hranilnica“) Ravnateljstvo te hranilnice izvolilo je pisarniškim ravnateljem gospoda Maksa Veršeca.

— (Župnikom v Radovljici) imenovan je gospod Ivan Novak, župnik v Smeledniku.

— (Fzm. baron Schönfeld) odpotoval je iz Gradca na Krško, kjer bode prisoten pri streljanju topničarjev.

— (Prestop na pravoslavje.) Z Reke se javlja: Gospodje dr. Andrej Bakarčić, dr. Erazem Barčić ml., dr. Vekoslav Luttenberger in Ivan Krstić, vsi štirje odvetniški kandidati na Reki, so sklenili, da prestopijo k pravoslavni veri. V ta namen šli so k svojemu katoliškemu župniku in mu naznanili svoj namen z motivacijo, da bodo

jedino mesto na slovanskem jugu, ki je doslej imelo dovolj godbenih močij, ne bode mogel zbrati potrebnega števila muzikašev, odkar je tam prenehala opera, in treba bo, da se ustanovi mestna godbena kapela, ako hočejo Zagrebčani slišati boljše instrumentalne produkcije. Z ozirom na to ne smemo terjati od naših skladateljev, da bi skladali tudi obširne instrumentalne kompozicije, če ravno bi bil baš F. S. Vilhar s svojo eminentno nadarjenostjo in spretnostjo pravi mož za to. — Da nam pa vender zloži jedenkrat večje delo n. pr. kako simfonijo, spevoigro ali pa oratorij, to pa željno pričakujemo od njega in sicer že zaradi tega, da pokaže svoje sile v širšem umotvoru, katerega bi svirali ali pevali oni naši slovanski bratje, ki so v boljših okoliščinah ko mi. Pri nas pa bi morda posamezne oddelke semtertja predavali in pri ugodni priliki bi se morda tudi posrečilo, da celo delo čujemo. Ne bilo bi prav, če Vilhar vsega svojega znanja in svoje nadarjenosti ne uporabi ter nas iznenadi s kako kompozicijo omenjene vrste, s katero bi si pridobil slavno ime tudi v drugih deželah — v tujini. — Konečno naj še omenim, da je R. Milica tiskarna jako okusno izvršila tisk III. Vilharjeve knjige. V.

k pravoslavju prestopili zato, ker rimska kurija Slovanom ni bila nikdar prijazna in ker je mej katoliško in pravoslavno vero le formalna razlika. Zahtevali so, da jim g. župnik potrdi izstop iz zveze katoliške cerkve. Gospod župnik jih je nagovarjal, naj se ne prenaglijo in naj dojdejo drugi pot k njemu. Odgovorili so, da je njih sklep trden, da pa bodo iz spoštovanja do duhovnega pastirja svojo izjavo pri drugem obisku ponovili. Vest to posneli smo po „Obzoru“.

— (Za tretje porotno zasedanje,) ki se začne 2. septembra so izzrebani za glavne porotnike gospodje: Fran Faleschini, zidarski mojster in hišni posestnik v Ljubljani; Adolf Mikuš, trgovec v Ljubljani; dr. Valentin Štempihar, odvetnik v Kranji; Friderik Tomc, posestnik in slikar v Šent Vidu, dr. Josip Vošnjak, hišni posestnik in zdravnik v Ljubljani; Fran Mayer, hišni posestnik in zlatoklepar v Ljubljani; Adolf Mulley, posestnik in poštar v Dolenjem Logatci; Fran Seničar, hišni posestnik v Kamniku; Albert Schäffer, rokovičar v Ljubljani; Andrej Milavec, posestnik in mlinar v Planini; Jurij Skofic, posestnik v Št. Vidu; Janez Pečnik, posestnik in krčmar v Stožicah; Gustav Pirc, tajnik ces. kr. kmetijske družbe v Ljubljani; Adolf Pollak, trgovec v Ljubljani; Albert Samassa, hišni posestnik in tovarnar v Ljubljani; Jan. Gams, posestnik v Iškej Loki; Anton Spalek, prokurist v Ljubljani; Henrik Kenda; trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Fran Omerza, trgovec v Kranji; Mavrilij Mayer, pivovar v Kranji; baron Leopold Lichtenberg, hišni posestnik v Ljubljani; Edvard Mahr, trgovec v Ljubljani; Janez Kovač, solastnik tiskarne v Ljubljani; Anton Meršol, krojač v Ljubljani; Pavel Ješe, posestnik v Stražišči; K. Sirnik, hišni posestnik v Ljubljani; Alojzij Korzika, vrtnar in hišni posestnik v Ljubljani; Ivan Gogola, c. kr. notar v Ljubljani; Fran Dekleva, branjevec v Slavini; Josip Pok, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Knez, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani; Janez Petrič, hišni posestnik v Blagovici; Anton Ditrich, posestnik v Postojini; Friderik Vičič, posestnik v Ljubljani in Raimund Krisper, trgovec v Ljubljani; Jos. Grber, hišni posestnik in knjigovez v Ljubljani. Za namestnike pa: Fran Fajdiga, inokar; Janez Soklič, krojač; Jakob Zalaznik, pek; Fr. Rastohar, branjevec; Stefan Klun, krčmar; Karol Krimer, mizar; Henrik Zadnikar, pasar; Primož Lampert, hišni posestnik in Karol Lipovšek, sobni slikar, vsi v Ljubljani.

— (Ujet tat.) Neki Pance, še le pred kratkim z Ljubljanskega Grada odpuščen, poskušal je pretekle noč ulomiti v hiši znanega svečarja g. Oroslava Dolence. Zažigal je žveplenke v veži, potem pa začel odpirati ključavnico v spalno sobo. Gosp. Dolencec, katerega je vzbudil nemir v veži, skočil je kvišku, in ko je Pance že odprl ključavnico, odrine hitro še zapah in plane v vežo, zgrabi tatu, ga vrže na tla in potem začne klicati na pomoč. V hiši se nihče ni zbudil, policija pa je na klic prihitela takoj iz „Zvezde“ in s frančiškanskega mostu in tat Pance bil je kmalu pod ključem, kjer bode preiščljeval, zakaj je bil tako skrajno neumen, da si je za svoje delovanje izbral baš hišo, ki ima tako pogumnega in krepkega gospodarja, kakor je gospod O. Dolencec.

— (Prejemni urad vožnje pošte) bo počenši s 1. avgustom od 9. ure zjutraj pa do 6. ure zvečer neprenehoma za stranke odprt.

— (Strajk v Trbovljah in Zagorji) še ni končan in upliv njegov sega že do Ljubljane. Takozvana „smrdljiva tovarna“ (Spodiumfabrik) ustavila je delo, ker jej nedostaja premoga. Tudi drugi podjetniki že štejejo dneve, kdaj jim bode premog pošel.

— (V Domžalah) je pri občinskih volitvah bil županom izvoljen posestnik g. Matej Janežič, svetovalci pa Janez Kuralt, Valentin Habjan in Alojzij Nemec.

— (Posojilnica v Celji) preseli se s 1. avgustom v hišo št. 101 na glavnem trgu. (Zdaj bila hiš. št. 105.)

— (Podružnica Ajdovska z okolico) družbe sv. Cirila in Metoda izvolila si je sledeče načelnstvo: Gg. Ivan Dugulin, načelnik; Anton Lokar, namestnik; Fran Petrič, zapisnikar; Jože Budihna namestnik; Anton Terček, blagajnik in Fran Budihna, namestnik.

— (Iz Borovnice) se nam piše: Dne 23. julija je g. A. Ahčin iz Ljubljane kot nadzorovatelj „zveze kranjskih požarnih bramb“ pregledal

tukajšnje gasilno društvo, ter nam obljubil, da bode na dotičnem mestu priporočal, da dobi naše gasilno društvo gasilnega orodja, kolikor mu ga je še treba.

— (V Celjsko kapucinsko cerkev) se je v nedeljo večer splazil tat in skušal pobrati darove iz kamnenga nabiralnika. Jeden redovnikov ga je pa zapazil in izročili so ga sodišču.

— (Okrađena cerkev.) Preteklo nedeljo so v romarski cerkvi v Pletrovčah nad Celjem dozdej neznan tatje s podobe Marijine pobrali vse dragocenosti, žlahtne kamne in zlati nakit. So li tudi vzeli Marijini podobni s sklenenega prsta slavn prstan, še ne vemo. O rečenem prstanu pripoveduje pobožna legenda: Fran baron Miglio obljubil je nekda pred velikim altarjem v Pletrovčah Mariji, da hoče ostati samec in v znamenje svoje obljube nataknil Marijini podobi prstan na kazalec. Pozneje se je pa namenil ženiti in šel je pred mater božjo v Pletrovče prosit, naj ga odveže storjene jej obljube. Po opravljeni molitvi seže na Marijino roko po prstan, pa v tistem trenutku sklene se prstan noseči prst Marijin in osupnjeni baron pade na kolena, prosi Marijo za odpustanje in umrje neoženjen 18. svečana 1752. Pokopan je v Pletrovški cerkvi in kovinska plošča blizu velikega altarja pravi, da je bil „Franciscus Miglio S. R. I. liber baro a Brumberg“ („blumberg“ = Novo Celje blizu Pletrovč) služil trem cesarjem, Leopoldu I., Jožefu I. in Karolu VI., potem cesarici Mariji Tereziji, da je bil „sub Carolo VI. promotus campi marechallus locumtenens (to je podmaršal) et obiit in caelib statu ultimus familiae suae anno 1752, aetatis 81.“ Gori povedano prigodbo pripisujejo latinski distihi na drugi bronasti tabli.

— (Iz Postojine.) V petek okoli 12. ure nastal je, kakor ste že javili, v Goricah v Hrenoviški župniji v senožeškem okraji požar, ki je upepelil 18 gospodarjem nad 10 poslopij. Postojinski, Velikootoški in Razdrski požarni brambi gre zahvala, da se ogenj ni razširil na vso vas. Škode je nad 20.000 gld., ker je pogorelo mnogo baš spravljenega sena in živalij. Razen jednega bili so vsi gospodarji zavarovani, a za preizke vsote, vsi vkupe namreč samo za 7150 gld.

— (Štore.) fužine pri Celji, je nevihta, ki je zadnji teden razsajala okoli Celja, skoro čisto podrla. Mali skromni Bojanski potok za fužinami je narasel de neukrotnega veletoka in več pečij je razgnalo, tako, da bodo kake tri tedne s samim popravljanjem imeli delo. Fužine so last Graških in Dunajskih kapitalistov.

— (Parnik na Blejskem jezeru.) Že tri dni pluje veselo na Blejskem jezeru mal parnik, ki je last zasobnika g. Himmelbauerja. Ta parnik je pripravljen za 15 osob, vender se v njem vozi le lastnik in tisti, ki ga lastnik vsprejme ali povabi na vožnjo. Drugi zemljani morajo se zadovoljiti z navadnimi čolniki.

— (Iz Ljutomeru) se nam piše: Kakor skoro povsod na Slovenskem bila je noč 23. s predpoldnevom 24. julija tudi tukaj čas strahu in sile. — Hud vihar in silen dež z bliskom in gromenjem je bržkone marsikoga pripravil misliti na zadnjo uro in sodnji dan. — Dežja ki je lil skoro neprenehoma 12 ur, je bilo toliko, da so napolnjene vse vodne struge in vsa zemlja prenamočena.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. julija. Grof Bombelles umrl v Rodaunu za plućnico.

Atene 29. julija. Po došlih poročilih je položaj na Kreti vedno ozbiljniji. Angleški, italijanski in francoski konzul so od svojih vlad zahtevali, da v svojih podanikov varstvo odpošljejo vojne ladije na Kreto. Kakor se govori, se bode tej zahtevi hitro ugodilo.

Atene 29. julija. Francoske vojne ladije priplule so v Pirej.

Chicago 29. julija. Silni sobotni vihar napravil tukaj veliko škodo. Neka hiša se je zrušila in ubila sedem osob.

Peterburg 30. julija. Zdravje velikemu knezu Konstatinu se je zboljšalo. Poroka velikega kneza Petra določena na 7. dan avgusta.

Pariz 30. julija. Izmej 1421 volitev voljenih 751 republikanov, 497 konservativcev. Boulanger dvanajstkrat voljen, 161 ožjih volitev. Republikanci izgubili 27 sedežev.

Carigrad 30. julija. Izvestje Reuterjevo: Ministerski svet pod predsedstvom sultanovim sklenil, da se odpošlje na Kreto zopet odposlanstvo, obstoječe iz Jaminskega guvernerja. Rize paše, nekdanjega turškega zastopnika v Cetinji, Djevad paše in Ghili beja. Odposlanstvu se je naročilo, da odpotuje takoj. Dalje se je sklenilo, da se na Kreto takoj odpošlje osem batalijonov v popolnitev na Kreti bivajočih deset batalijonov in kadrov primerno število moštva.

Beligrad 31. julija. Kralj Milan, regent Belimarković in ministra Gručić in Taušanović zvečer odpotovali k Ristiću v Vranjo.

London 31. julija. Reuterjevo izvestje: Grška vlada goji trdno nado, da se bode vprašanje gledé Krete mirno poravnalo. Anglija vsem prizadetim strankam jasno povedala, da je za angleško vlado največje vrednosti, da Kreta ostane neločljiv del turške države. Angleška vojna ladija „Fearless“ priplula v Sudski zaliv, druge ladije se pričakujejo. Ladije imajo samo ta nalog, da čuvajo življenje in imetek angleških podanikov, ko bi nastali kaki nemiri.

Razne vesti.

* (Pomiloščenje.) Cesar pomilostil je dninarico Marijo Veseli, katera je pred nekoliko meseci svoja dva otroka utočila v mlaki pri skali Bulovki in bila zaradi tega nečloveškega čina obsojena pred porotnim sodiščem v Pragi v smrt na vešalih. Najvišje sodišče prisodilo je pa zdaj pomiloščenki namesto smrtne kazni 20letno težko ječo.

* (Smrtna obsodba.) Pred sodiščem v Varadinu bil je 27. t. m. obsojen v smrt na vešalih čevljar Jurij Jedvaj, ker je nedavno umoril in oropal svojo staro mater Heleno Koretičovo. Obsojenčev zagovornik prijavil je priziv ničnosti.

* (Grofa Leva N. Tolstega) roman Ana Karenina je preveden sedaj v španjščino. Poprej je že ta roman izšel v angleščini, francoščini in nemščini. To je jedno najboljših del tega pisatelja.

* (Svetovna razstava v Novem Yorku.) Nov yorška trgovska zbornica sklenila je v Novem Yorku napraviti 1892. leta svetovno razstavo in postavila že v to svrhu posebno komisijo, katera bode takoj pričela delovati za to velikansko podjetje.

* (Praktična ženska emancipacija.) Iz Novega Yorka se poroča: Tomaž Morgan, tukajšnji novi komisar indijanskih zadev v Zedinjenih državah, imenoval je svojo soprogo svojim tajnikom z letno plačo 4000 mark. Dr. Dorchester, superintendent indijanskih šol, je pak izposloval, da so imenovali njegovo zakonsko polovico posebnim agentom indijanskim. Gospa Dorchesterjeva dobiva za svoje službovanje po 24 mark na dan in posebe še precejšnjo vsoto za potne stroške. To je gola sleparija američanska, ker v istini oba moža poleg svojega posla opravljata tudi službi svojih soproj in si tako polnita žepe z novci, katere bi indijanska uprava lahko prištedila.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

XIII. Gosp. zbornični svetnik Fran Omersa poroča o prošnji tržne občine Trzič, da bi se jej dovolilo napraviti v Trziči javno tehtnico.

Trzič se mora šteti mej one kraje, katerih razmere so take, da se brezdvomno lahko trdi, da jim je javna tehtnica potrebna. Trzič leži ob veliki državni cesti, kjer se mnogo blaga prevaža, in ni blizu nobene javne tehtnice. Trzič pa javno tehtnico tudi zelo potrebuje, ako bi se tudi ne oziralo na drugi promet, kakor samo na oni v Trziči se vršči. Promet v Trziči je z ozirom na to velik, da je v tem trgu več tvornic in mnogo rokodelskih, trgovskih in dopuščanih obrtov, da so v Trziči tržni dnevi in 4 semnji.

Z ozirom na to je odsek mnenja, da promet v tem kraju zelo potrebuje javne tehtnice. Ker ima z ozirom na §. 11. zakona z dne 19. junija 1866., drž. zak. št. 85, občina prva pravico napraviti javno tehtnico, za to tudi v tem oziru ne more nastati nobena zapreka. Odsek torej nasvetuje: „Slavna zbornica naj se v svojem poročilu do c. kr. okrajnega glavarstva v Kranji izreče za dovolitev naprave javne tehtnice v Trziči.“ — Predlog je bil vsprejet.

XIV. Gosp. zbornični svetnik K. Luckmann poroča, da se je kot član državno-železniškega sveta udeležil sej njegovih dne 20. in 21. maja t. l. Na dnevnem redu ni bilo stvarij, ki bi se posebe tikale Kranjske. Tarifi, ki se bodo za mnoge proizvode zdatno znižali, napravljajo se ter je gotovo pričakovati, da se utegnejo uslišati mnoge upravičene pritožbe kranjskih trgovcev. Radi poletnega voznega reda 1889., ki se je moral radi potrebnega priklopa na progi Ljubljana-Trbiž tudi premeniti, potegnil se je gospod poročevalec za to, naj se z ozirom na odnošaje, obrazložene v prejšnjih letih, prihodnje

leto uvede tisti vozni red, ki je bil leta 1884. in ki je, kolikor je pač bilo mogoče, ustrezal vsem zahtevam.

V ostalem vsprejel se je naslednji predlog:

„C. kr. vlada se prosi, naj z vsemi svojimi sredstvi deluje v to, da se osobni tarif c. kr. priv. južne železnice v kratkem izdatno zniža ter da se uvede reforma tarifa za blago.“

Pri razpravah radi zaveznih tarifov za avstrijski, ogerski, srbski, bolgarski, turški železniški promet pokazalo se je, da se je ž njimi doseglo, da bodo neposredni tarifi vsekakor znatno ceneji, nego tarifi, ki so se do zdaj računili vsled spojitbe lokalnih tarifov pojedinih železnic, vender ni še določen čas, kdaj naj bi neposredni tarifi stopili v moč.

Gospod poročevalec je pri tej točki opozoril na to, da, dotim ima južna železnica za najvažnejše izvozne proizvode neposredne zavezne tarife v Srbijo, Bolgarsko in Rumunijo via Sisek na Savi in Dunavu, via Barč na Dravi in Dunavu, cesar Ferdinandova severna železnica neposredne zavezne tarife v zvezi z Dunajskim parobrodnim društvom via Dunaj v te dežele, nemajo državne železnice takih zaveznih tarifov. Izrekel je torej, pridržujoč si staviti dotične predloge v prihodnjem zboru, željo: naj glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic v zvezi z Dunavskim parobrodnim društvom, odnosno za reki Savo in Dravo s tem društvom in z južno železnico pridobi cenene zavezne tarife v Srbijo, Bolgarijo in Rumunijo, ter za njo dovoli saj ravno tako cenene vozne deleže, kakor za notranji promet v one dežele.

Zbornica je vzela z zadovoljstvom to poročilo na znanje.

XV. Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann utemeljuje predlog: „Do slavnega c. kr. poštnega ravnateljstva obrniti se je s prošnjo, naj bi vlak št. 1711, ki prihaja v Ljubljano zjutraj ob 7. uri 13 minutah, vsprejemal pisma tudi na postajah Dovje, Kranjska gora, Radeče-Bela peč.“

Predlog je bil vsprejet.

XVI. Gospod zbornični svetnik Ivan Perdan predlaga: „Zbornica obrne naj se do slavnega c. kr. poštnega ravnateljstva s prošnjo, naj bi se pisma, ki dohajajo v Ljubljano z vlakom št. 1715 ob 4. uri 51 minut popoldne, še istega popoldne raznašala.“

Predlog je bil vsprejet.

(Konec prih.)

Poslano.

Pri zadnjih kanoniških vizitacijah je vrgel Šentpeterski dekan, preč. g. Ant Hvalica pred našega župnika, preč. g. Josipa Poljšaka oni pamflet na volice goriškega političnega okraja, podpisane „Prosti kmet“ rekoč: „Tukaj, take farane imate.“

Ker je nadalje g. dekan izrekel v prisotnosti našega in Dornberškega župnika, da ve iz gotovega vira, da sem jaz podpisani oni pamflet pisal, da mu je to tiskar Obizzi povedal, javno tu izrekam, da sta — če je Obizzi tako povedal — oba z Obizzijem nesramna lažnjivca in obrekovalca, ker take neresnične vesti občinstvu trosita.

Da rešim svojo in našega župnika čast, javno po tej poti izrekam, da jaz onega pamfleta ne sem pisal, ker se ne mažem rad s tako pisarijo, osobito s tako ne, ki je našemu narodu v nečast in škodo. Sicer sem o času deželnozborskih volitev mnogo v ono svrhu pisal in agitiral, a pisal sem in agitiral le za take kandidate, kakoršnih si je naš narod želel, in ne za take, kakoršnih Šentpeterski Gigant in njegova „klečeplazna klečeta“.

Naj pa ve Šentpeterski dekan, da mi Ipavci nesmo mali pinči, da bi se dali okrog na vrvice voditi, pač pa se štejemo k oroslonom, ki se ne dajo strahiti od še tako velikanskih Epiklopov, kakoršen je Šentpeterski dekan in njegovi somišljeniki. Da je resnica, pokazati hočemo, ako Bog da in sreča junška, pri prihodnjih državnozborskih volitvah.

Na svidenje!

V Prva čini dne 28. julija 1889.

(578)

Vinko Gregorič.

prinaša v 14. številki naslednjo vsebino: Narečja, pismeni jezik in Slovenci. — O kritiki dr. Mahniča. (Dalje.) I. Nasprotniška razpravljanja o namišljenem propagovanju vztočnega razkola. — Ignacij. Slika iz zapadne Prusije. Iz poljščine preložil —kl—. (Dalje.) — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (55-9)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Vesela družba v Mokronogu podarila je akademskemu društvu „Triglav“ v Gradci v nakup društvene zastave 7 gld. 54 kr. Za ta velikodušni dar se omenjeni rodoljubni družbi najsrčneje zahvaljuje
V Gradci, dne 30. julija 1889. **odbor.**

Tuji:

29. julija.

Pri **Malič**: Blathy iz Budimpešte. — Piss, Lehman, Lehner z Dunaja. — Schrey iz Midlinga. — Babič iz Nova. — Schöpl, Pack z Dunaja. — Girardelli iz Trsta.
Pri **Sionu**: Kapretz iz Gradca. — Sučević iz Zagreba. — Marković iz Pnija. — Tolokowski iz Černomeljna. — Braun, Stein, Martin, Gross, Huber z Dunaja. — Gross iz Budimpešte. — Gradarov iz Trsta.
Pri **Južnem kolodvoru**: Meny iz Trsta. — Hämnen z Dunaja. — Johanus iz Polčani. — Tretar iz Reke. — Venich iz Trsta. — Maler iz Divače.

Umrli so v Ljubljani:

25. julija: Jovana Borštner, železniškega sprevodnika hči, 8 let, Cesta na Rudolfovo železnico št. 12, za vodenico.
26. julija: Fran Breskvar, delavčev sin, 11 mes., sv. Petra cesta št. 14, za vnetjem možganov. — Ana Bitene, strugarjeva žena, 24 let, Križevniške ulice št. 2, za jetiko.
27. julija: Anton Mahnič, krojačev sin, 3 1/2 leta, Strelške ulice št. 6, za vnetjem možganov. — Franc Smole, hlapec, 26 let, Kravja dolina št. 11, za vnetjem stranskih mišic. — Valentina Jevo, delavčeva hči, 5 mes., Črna vas št. 25, za črevesnim katarom. — Anton Mehla, trgovec, 37 let, Kurja vas št. 1, za spridenjem jeter.
28. julija: Jakob Gruden, delavec, 58 let.

V deželnej bolnici:

25. julija: Marija Petkovšek, delavka 22 let, za snedenjem hrbtenice.
26. julija: Matevž Skodlar, delavec, 70 let, za oslabljenjem.
28. julija: Franca Pavšek, delavka, 40 let, za jetiko — Marija Tome, delavka, 23 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 31. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	66	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4	Jajce, jedno :	2
Oves,	3	Mleko, liter :	8
Ajda,	516	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	5	Telečje :	50
Koruz,	488	Svinjsko :	54
Krompir,	3	Koštrunovo :	34
Leča,	10	Pišanec :	30
Grah,	13	Golob :	17
Fižol,	9	Seno, 100 kilo :	214
Maslo,	82	Slama,	232
Mast,	72	Drva trda, 4 metr.	6
Špeh frišen :	60	„ mehka, 4 „	4

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. julija	7. zjutraj	734.1 mm.	11.9° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	733.6 mm.	23.1° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	735.6 mm.	15.4° C	sl. svz.	jas.	
30. julija	7. zjutraj	736.3 mm.	16.6° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	735.5 mm.	24.9° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	737.0 mm.	17.1° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 16.8° in 19.5°, za 2.8° in 0.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 31. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.70	83.75
Srebrna renta	84.95	84.80
Zlata renta	109.95	109.90
5% marona renta	99.45	99.50
Akcije narodne banke	907.—	907.—
Kreditne akcije	306.—	306.25
London.	120.25	120.10
Srebro	—	—
Napol.	9.58	9.54 1/2
C. kr. cekini	5.70	5.67
Nemške marke	58.80	58.70
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	173 „ 25 „
Ogerska zlata renta 4%	100 „	60 „
Ogerska papirna renta 5%	94 „	75 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	122 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	183 „ 60 „
Kreditne srečke	10 „	20 „
Rudolfove srečke	120 „	124 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	229 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Zahvala.

Vsem onim, ki so mojega dragega moža v bolezni obiskali, krasne vence na rakev mu položili ter ga k večnemu počitku spremili, izrekam tem potom svojo in ostalih žalujočih najtoplejšo zahvalo.

Še posebej se zahvaljujem slavnim društvom „Ljubljanskemu Sokolu“, Bizoviške in Šmarijske požarne bramborice za podarjene vence in pokojnemu izkazano zadnjo čast.

Kurja vas, dne 29. julija 1889.

(576)

Marija Mehle.

Išče se

urarski pomagač

z dobrimi spričevali, kateri bi kasneje tudi lahko obrt prevzel. Naznani naj ob enem, je li oženjen ali ne in koliko je star. — Ponudbe na upravnishvo „Slovenskega Naroda“ pod št. 90. (573-2)

Štev. 12.745.

(569-3)

Stanovanje v najem!

Za sv. Mihaela rok 1889. leta odda magistrat v mestni poprej Jalenovi hiši v Poljskih ulicah št. 16 v pritličji ležeče stanovanje, obstoječe iz 3 sob, 1 kuhinje, 2 kletij in 2 drvarnic, v najem in vsprejema ustne in pismene ponudbe v navadnih uradnih urah.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 22. julija 1889.

Hiša št. 18 v Rakitniku pri Postojini

s šestimi prostornimi sobami, kuhinjo, kletjo, gospodarskim poslopjem, z vrtom in zemljiščem, se daje za tri leta pod jako ugodnimi pogoji v najem.

V hiši je že mnogo let gostilnica in trafika, kar vzlasti ob vojaških manevrih, ki se vsako leto tu vrše, lep dohodek prinaša. Pripravna je hiša tudi za trgovino.

Ponudbe vsprejema Ivana Grossmann v Rakitniku, pošta Prestranek. (555-3)

Aviso.

Opozarja se na razglas, objavljen v št. 168. „Slovenskega Naroda“ z dne 24. julija t. l. zaradi zakupne oddaje sena, slame in drv v postajah Celovec s Št. Petrom vred, Št. Vid na Gl. in Beljak z Jezernico vred za čas od 1. septembra t. l. do konca avgusta 1890.

Natančnejši pogoji se lahko ogledajo pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Celovci od 22. julija do 5. avgusta t. l. od 10. do 12. ure dopoldne. (566-2)

C. kr. vojaški preskrbovalni magacin v Celovci.

Tovarna za strešno lepenko

L. VALZACHI & J. DIEPOLD

Brunn na G., postaja juž. železnice, Siebenhirtenstrasse Nr. 1,

priporoča najtrajnejšo in najpreverjenejšo

kamnito strešno lepenko.

Pleskarska masa za strehe iz lepenke.

Elastične asfaltne izolirne ploče proti vzdigujoči se temeljni mokroti.

Karbolni lak (Carbolineum) kostonjevorjave barve, najboljše in najcenejše hranilno in pleskarsko sredstvo za lesene stvari. Kritja s strešno lepenko prevzema z garancijo za trajnost po pogodbi.

Ceniki zastoj in franko.

Stavbenim, zidarskim in tesarskim mojstrom primerni rabat.

Zalogo v Ljubljani ima (484-10)

Andrej Druškovič na Mestnem trgu št. 10.

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zapisaujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP^a Anatherin ustne vode

za vsakdanjo porabo, ker je boljše, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto, ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih gliv, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljše, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščajem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatljicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuiji gld. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljen preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničuje, se izrečno svari. (615-45)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Bir-schitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Watto, lekar; v Kranji: K. Savnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Skofjeji Lohi: C. Fabiani, lekar; v Kočevji: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novej mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Črnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Razglas.

C. kr. državno vojno ministerstvo namerava si potrebščino 6570 kavalerijskih šabrak za leto 1889. zagotoviti po kвалiteti in dimenzijah pri monturnoupravnih zavodih ležečih novih uzorcev leta 1889. potom občne konkurence in javno pozivlje za ulaganje pismenih ponudob.

1.) Od teh vrst volnena blaga se ima doposlati:

	Šabrak
Monturni zalogi št. 1 v Brnu	1250
" " " 2 " Budimpešti	4020
" " " 3 " Gradci	680
" " " 4 " Kaiser Ebersdorfu	620
Skupaj	6570

Dopošiljatev mora se izvršiti v prostovoljnih obrokih, kateri se pa morajo v ponudbi natančneje navesti tako, da se poslednji obrok pošlje vsaj do konca marca 1890.

2.) Za kakovost kavalerijskih šabrak so merodajni sledeči pogoji:

Kavalerijske šabrake morajo biti narejene iz dobro izbrane in očiščene sedmograške ali bantske cigajske volne, križno tkane s štirimi žlajami, voljne in mehke v rokah, brez vozlov, dobro ščiščene, dobro in enakomerno zvaljane in na obeh straneh popolnoma jednako skosmatene. Število nitij v osnutku brez debelih krajevnih nitij v okrajkih mora znašati najmanj 1400.

Okrajki se morajo narediti iz 4 debelih krajevnih nitij, katere vsaka mora imeti v sebi štiri jednostavne nitij ravno iste baže, kakor je osnutek.

Lažji ne smejo biti nego 4-2 kg, težji pa ne nego 4-7 kg, dolge morajo biti 230 do 235 cm, široke 145 do 150 cm.

Za napravo kavalerijskih šabrak ima se rabiti volna, ki se je ostrigla z živih, zdravih ovac. Volna cerknjenih ovac, strojarska ali umetna volna se ne sme za izdelovanje šabrak rabiti.

3.) Nadaljni pogoji glede kakovosti, preiskavanja, prevzetja blaga in drugi podrobni uveti, se razvidijo iz zvezkov o pogojih, kateri za to zalaganje leže vsakemu na ogled pri vsakej vojevej (vojaškej) poveljstveni intenciji, pri monturnoupravnih zavodih v Brnu, Budimpešti, Gradci, Kaiser-Ebersdorfu in Erdelskem Belgradu, pri trgovskih in obrtnih zbornicah*) in trgovskem muzeji v Budimpešti.

Ti zvezki o pogojih se tudi lahko kupijo za ceno 4 kr. za tiskano polo pri vojvib (vojaških poveljstvenih) intencijah.

4.) Ponudbena obravnava bode dne 30. avgusta 1889. pri državnem vojnem ministerstvu.

Pri tej se bode oziralo le na ponudbe solidnih, za zalaganje sposobnih oseb, ki izdeljujejo ponujene izdelke v svojej lastnej tovarni.

Prekupovalci in osebe, ki nimajo državljanske pravice v avstro-ogerskem cesarstvu, so od zalaganja načelno izključene.

Državno vojno ministerstvo pridržuje si v ostalem izbiranje ponudnikov.

5.) Državnemu vojnemu ministerstvu glede izdelovanja kavalerijskih šabrak še ne znani konkurentje morajo vse potrebno storiti, da dopošlje pristojna trgovska in obrtniška zbornica oziroma, če njihove tvrdke neso protokovane v trgovskem registru, v Avstriji pristojno politično oblastvo prve instance na Ogerskem pa dotično kmetijsko okrajno društvo neposredno pravočasno c. kr. državnemu vojnemu ministerstvu s 50 kr. kolekovano spričevalo o njihovi solidarnosti in zalagalnej sposobnosti.

Na prošnjo, ki se v ta namen uloža na dotičnih mestih in v katerej se mora povedati ime, vrsta obrta, bivališče, kolikost in kakovost zalaganja se konkurentu pošlje odlok, ki se ima priložiti ponudbi.

6.) Ponudba se mora napraviti po pridejanem formularji.

7.) S ponudbo je hkratu v posebnem in zapečatenem kuvertu (glej priložen formular) doposlati depozitni list o varščini uloženej pri kakej vojaškej blagajnici ali plačevalnici.

Varščina obstoji iz petih odstotkov po ponujanih cenah odpadajoče vrednosti. Povišati se mora, če konkurent dobi zalaganje na 10 odstotkov (kaveijo) vrednosti dobljenega zalaganja.

8.) Uložitev varščine je v ponudbi omeniti in povedati, kakšna da je (gotovina, vrednostni papirji, listine).

9.) Ponudbi z v točki 5 omenjenim odlokom, z dokazili o uloženej varščini, ki se morajo posebej poslati, morajo neposredno in vsaj do 30. avgusta 1889 ob 10. uri dopoldne doiti pri uložnem zapisniku državnega vojnega ministerstva.

10.) Na nepopolne, nejasne, pogojem v razglasu ali pogojnem zvezku navedenim ne ustrezajoče ponudbe se ne bode oziralo.

Na Dunaji, dne 18. julija 1889.

*) in sicer za vojaški teritorialni okoliš Graški pri trgovskih in obrtnih zbornicah v Gradci, Ljubljani in Trstu.

Formular za ponudbo.

Ponudba za zalaganje kavalerijskih šabrak.

Jaz N. N. stanujoč (mesto, okraj, okrožje ali komitat, dežela) izjavim, da hočem . . . komadov kavalerijskih šabrak po kakovosti in dimenzijah pri oddajnem monturnem skladišču ležečih novih uzorcev za 1889 po . . . gld. . . kr. reci . . . goldinarjev . . . krajcarjev za kg v zmislu pogodbe doposlati.

Izjavlajoč s tem, da sem pregledal pogoje za to zalaganje napravljenih zvezkov o pogojih pri intenciji . . . in jih tudi razumel, se zavezujem doposlati kavalerijske šabrake točno držeč se vseh zato predpisanih pogojev zvezka o pogojih in razglasa do . . . v mesečnih okrokih in sicer tako, da da odpošljem prvi obrok s koncem . . . poslednji obrok . . .

Da bode spolnil zares to obljubo svojo jamčim s 5 odstotno varščino . . . goldinarjev, obstoječo iz . . . (vrednostni papirji, gotovina, listine itd.), katera odgovarja zalagalnej vrednosti . . . gld. . . kr., ki se je uložila pri vojaškej blagajnici (plačevalnici) v N., kar potrjuje v posebnem kuvertu hkratu še poslani depozitni list.

Priložen je odlok trgovinske in obrtne zbornice (političnega oblastva I. stopinje itd.) o prošnji za spričevalo o solidnosti in zalagalnej zmožnosti.

V N. dne . . . ega . . . 1889.

N. N.

Lastnoročni podpis ponudnikov.

Formular za kuvert ponudbe.

Na

c. kr. državno vojno ministerstvo

na

Ponudba N. N. za zalaganje kavalerijskih šabrak.

Dunaji.

Formular za kuvert varščine.

Na

c. kr. državno vojno ministerstvo

na

Depozitni list o . . . gld. v (gotovini, vrednostnih papirjih, listinah) za ponudbo N. N. za zalaganje kavalerijskih šabrak.

Dunaji.

Pri Fr. Modicu v Novi vasi pri Rakeku
vsprejme se takoj pod ugodnimi pogoji deček iz dobre hiše kot (577-1)

učenec

za prodajalnico z mešanim blagom.

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogateci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakeršne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda, zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneca, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudniških vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbnistvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305-14)

Deželno zdravilišče
Rogatec Slatina.
Štajersko.
Postaja juž. žel: Poličane.

Tempeljski, Styria-vrelec.
Že stoletja sloveča
Glauberjeva slana kislina voda.
Pitno in kopalno zdraviljenje,
z mrzlo vodo, mlekom i. t. d.
Glavna indikacija:
Sesija
maj — oktober. Bolezen prebavlj. organov.
Priležno bivanje. Prospekte pri ravateljstvu zastoj.
Zaradi
mnoge
oglenčeve
Tempeljski vrelec.
kislina
izborna
dietetična
pijača in pomešana z vinom ali ovočnimi sokovi
● prijetna okrepevalna pijača. ●

Obe studenčnici dobivati se, in sicer, da je ugodnejše trošilec, v originalnih zabojih, kakor tudi v posamičnih steklenicah in vedno z nova napolnjenih v vseh boljših specerijskih prodajalnicah, droguerijah in prodajalnicah mineralnih vod v Ljubljani, kakor tudi po deželi ter pri ravateljstvu v Slatini na Spodnje Štajerskem. 239-4

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačee sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradavicam in vsem drugim trdim izraslom kože. — Uspeh jamčen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trunkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Manner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če inata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (449-9)

Gg. šolskim predstojnikom in učiteljem

(104-26

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za gošenice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.